

www.srbb.nl

Februari 2017- Jaargang 21 - Nr. 2

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

TINY LEGS TIM

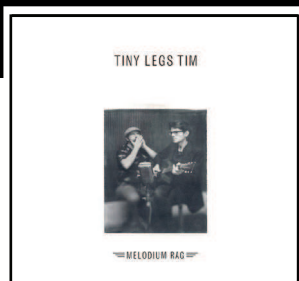
== MELODIUM RAG ==

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

TINY LEG TIMS MELODIUM RAG

FEB.

Na het op algemeen gejuich onthaalde "Stepping Up" is Tiny Legs Tim er al met een nieuwe plaat: "Melodium Rag". De titel is een verwijzing naar de microfoon, een Ribbon Melodium uit de jaren vijftig, waarmee alles voor deze cd werd opgenomen en rechtstreeks werd geregistreerd op tape. Geen overdubs dus en een volledig uitgeklede plaat waar Tim enkel met zijn akoestische Martin uit 1943 op zoek gaat naar de essentie en tegelijk hulde brengt aan zijn voornaamste inspiratiebronnen als Mississippi Fred McDowell of Son House, wiens fantastische "Death Letter" tevens de enige cover is en waarmee we niet weinig blij zijn dat Tim's eigen, briljante versie nu eindelijk op plaat werd geregistreerd.

Op deze uitgave doet TLT een beroep op de unieke Steven Troch om hem te begeleiden op Bluesharp. Troch is niets minder dan indrukwekkend en weet als geen ander de juiste sfeer te scheppen en de nodige kleurstreepjes aan te brengen om het geheel nog sterker te maken. In totaal kunnen we van twaalf nummers genieten op deze uitgave die weer een uitzonderlijk hoog niveau haalt. De vooruitgeschoven single "Hard To Admit" is kenmerkend voor Tiny Legs Tim. De aanstekelijke song is een bijzonder boeiend midtempo bluesnummer waar de symbiose tussen de twee rasartiesten haast tastbaar is. Tiny Legs Tim wist zich met zijn uitzonderlijk talent op

vrij snelle tijd tussen het kruim van de Belgische Blues scène te nestelen, niet in het minst door zijn songwriters kwaliteit maar evenzeer door zijn klasse op de gitaar.

Van zijn inventieve fingerpicking is het instrumentale titelnummer misschien nog de beste illustratie. Voeg hierbij nog die zéér subtiële kruiding van Steven en je krijgt een bijzonder smaakvol ragtime resultaat. Maar er wordt bij momenten ook stevig en razendsnel uitgehaald zoals op "Hardcore Blues" en ook dit is weer genieten geblazen. Steven haalt alles uit de kast om het door Tim opgelegde tempo te volgen en slaagt daar wonderwel in. Het magistrale nummer staat in schril contrast met het hierna volgende, eerder mijmerende "Little Bit Of Lovin'" maar het bewijst eens te meer de klasse van beide heren en het speelplezier dat ze duidelijk beleefden aan deze opnames.

Deze release bulkt van de pareltjes. Tot het einde toe, de instrumentale herneming van "Victory", wordt het duizelingwekkende niveau aangehouden.

Met deze "Melodium Rag" heeft Tiny Legs Tim niets minder dan een briljante plaat op de markt gebracht die u onder geen enkele voorwaarde mag missen.

*Luc Meert (rootstime.be / bew.
Dr.Groove)*

CD van de Maand komt tot stand i.s.m. Roots Mail Music en SR&BB

STEVE HILL

SOLO RECORDINGS VOL. 3

Steve Hill is een Canadese alles-kunner, die het begrip one-man band een aparte dimensie geeft. In zijn eentje speelt hij live zowel solo-gitaar als een redelijk volledige drumkit en uiteraard neemt hij de zang ook voor zijn rekening. Ook de productie is eigen werk. Hill heeft eigenlijk al van alles gemaakt: hard-rock, country, folk en stonerrock, maar wel altijd doorspekt met zijn eerste muzikale liefde, de blues en dit is zijn negende album, met meest originals en een paar covers. Op zijn palmares prijken diverse awards, maar dat is iets waar ik mij weinig aan gelegen laat liggen; ik ga uit van wat ik te beoordelen krijg. Is dat leuk/goed/slecht/wel aardig/of stuiter ik door de kamer van genot? Dus kom maar op met vol. 3.

Opener "Damned" stemt mij direct vrolijk! Ik stuiter inderdaad van genot door de kamer! Wat een groove, en dat zonder bas! Plaat kan nu al niet meer kapot.....of wel? De volgende, "Dangerous", is wat vlakker; wat minder passie klinkt er door. Geeft niet, ik vergeef het hem. Derde is een cover, "Still A Fool & A Rollin'Stone", een nummer wat je niet vaak tegenkomt. Durven er zich zo weinig aan te branden? Steve doet dat zeker niet. Intro mag wat korter, louter instrumentaal wreekt het beperkte instrumentarium zich toch een beetje. Maar wel lekker hoor! In "Slowly Slipping Away" komt er nog een mondharmonica bij en is de gitaar een akoestische geworden, wat wonderwel op deze plaat past! Dan "Rhythm All Over": Gadverdamme, daar slaat hij toch de plank mis; nummer zonder kop en staart. Ik begin te vrezan dat Steve Hill met de sterke opener al zijn kruit heeft verschoten. Gelukkig komt dan "Smoking Hot Machine", waarin de mondharmonica is ingeruild voor een echte mouth-harp. Dit neigt met gebruik van distortion wel een tikkie naar

b.v. Left Lane Cruiser en mag wel wat minder dus. "Troubled Times": weer akoestisch en nu kruipt zijn country wel lekker naar de blues toe. Goed opgebouwd nummer, luister zelf maar. "Emily" is de misser van deze plaat; ik zie ze hierop al een line-dance doen en dat is bij mij geen compliment. En dan, dan schud ik weer wakker...."Can't Take It With You" is ineens weer wat het wezen moet: lekker vette boogie. Aparte plaat is dit zo: Fantastische hoogtepunten, daarbij een paar gewoon fijne nummers en ook wat bagger. Even door; nog 3. En dan..... BAM! "Rollin & Tumblin'/Stop Breaking Down": Alles is hem weer vergeven. Wat een genot. Ja, een traditional, maar een waarin hij wel fijn zijn eigen unieke sound heeft gestopt. "Going Down The Road Feeling Bad": ook zo'n juweel, overwegend country, maar prima akoestisch werk. "Walking Grave" is een redelijk verdienstelijke afsluiter. Conclusie: Steve Hill wil iets te veel zelf doen. Bij het schrijven heeft hij zich in een aantal nummers bij laten staan, maar dat zijn niet de beste of de slechtste nummers. Ik zou voor een volgende plaat iemand anders de productie laten doen, dan luistert er ook iemand met een ander oor naar. Al met al toch een fijne, boeiende plaat; zeker geen miskoop.

Ton Odijk

MARK PONTIN GROUP TEXTURES

Deze uit Wales afkomstige groep bestaat uit drie jonge honden, in de klassieke bezetting: drums, bas, gitaar, zang (bassist en drummer doen ook backingvocals) aangevuld met keyboard en zijn dit jaar al geboekt op diverse grote festivals in Engeland, tevens finalisten in de talentenjacht "British Blues Awards". Het is echter spijtig om te zien dat er alleen UK tourdata gepland staan en (nog?) geen op het vasteland van Europa. "Textures", de laatste cd, maar eens aan een grondige luisterbeurt onderworpen en dat levert het volgende op:

Opener "Outside Inside": mwah, te moeilijk nummer om mee te beginnen. Geen groove, wel fijne instrumentbeheersing. Volgens de website hoort Mark Pontin thuis in de eredivisie van blues- en rockgitaristen; daar kan ik me al wel wat bij voorstellen. Pontin heeft een goede zangstem, die opvalt. Dan "Change": Zo, die staat. Hier blijkt Mark Pontin te beschikken over een geweldig stembereik. Het nummer zou op het repertoire van bijvoorbeeld Venice niet misstaan. Fantastisch meerstemmige vocalen, ik hoor ook een dame voorbij komen. Grote complimenten voor het arrangement. Ik ben heel benieuwd hoe dit live uit de verf zal komen. Derde nummer, "Three Days" is een slepend nummer, maar toch geen ballad. Het fascineert, maar waarom, kan ik niet vastpakken. Drums en bas

zijn nogal weggedrukt in de productie, een echt gitaarnummer. Wel lekker. Verder met "Rising Up Before The Dawn": Sterk, erg sterk; het kan zich meten met het beste van Little Steven en live uitgroeien (of is het dat al) tot een prachtige powerballad. Pontin heeft het hele album zelf geproduceerd en ook op dat vlak echt vakwerk afgeleverd. "Delirious" pakt je daarna bij je ballen. Ik merk dat ik word meegenomen op een erg goed opgebouwde muzikale trip. Het is bluesrock, dat zeggen ze zelf ook, maar toch doet die term de band tekort, het is veel meer dan dat. Met "In The Middle" wordt het ineens partytime en ga ik de andere recensenten ook helemaal snappen.

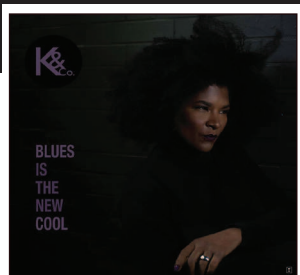
De composities zijn creatief, met inventieve instrumentale bruggetjes en spitsvondigheden. Het gitaarspel van Pontin is van een hoog niveau en absoluut niet cliché. Dit kan live zeker een sensatie zijn. Wanneer ze de live-set net zo opbouwen als de cd dan gaat iedere kroeg plat. Ook de overige zes nummers beoordeel ik zeer positief, maar die mag u zelf gaan beluisteren! Ik ga wat live-opnames krijgen van deze mannen, en dan gaan we kijken of we ze b.v. eens naar de Bel-Air kunnen krijgen en naar nog wat andere fijne tenten in het land uiteraard.

Website: www.markpontingroup.com

Ton Odijk

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

KAT & CO BLUES IS THE NEW COOL

De Britse singer-songwriter (met roots in de katoenvelden van Tennessee) Kathleen Pearson is KAT en de in Italië geboren en in Londen wonende multi-instrumentalist Francesco Accurso (leider, songwriter en producer van de band), toetsenman Federico Parodi, drummer Nicholas Owsianka en bassist Marco Marzola zijn de Co. Samen moderniseren zij de traditionele Blues met nieuwe sounds tot hedendaagse Urban Blues. Hun nummers gaan meestal over het grootstedelijke leven en, door de gebruikte actuele beats en productietechnieken, bedoeld voor een brede groep blues, soul en jazz liefhebbers. Kathleen stond al op het podium samen met o.a. LuLu, Mud Morganfield (Muddy Waters Jr), Jason Robello, Tony Remy, Lil Jimmy Reed, Peaches Staten en Deitra Farr. Met vooral eigen nummers (op een cover van Booker T. Jones "Born Under A Bad Sign" en Roosevelt Sykes' "Night Time Is The Right Time" na) is 'Blues is the New Cool' de geslaagde opvolger van hun studio debuut 'I Kat the Blues' [2013]. Kat heeft een prachtige stem, waarmee ze kan fluisteren en imponeren, maar ook mee donderen en scheuren. 'Blues is the New Cool' is een erg gevarieerd album, waarop

rustige nummers ("Selfish Blues", "Nobody Dies For Love", "Low Down"), afgewisseld met steviger en rockend werk ("Calling Your Name", "Whiskey"). Mijn voorkeuren zijn: "Bedroom Floor" (dat gaat over iemand die men vindt na een zelfmoord) met Accurso's Dobro en Owsianka's ratelende drums, het swingende "City Burn" en het rockende "Whiskey".

Met hun tweede cd heeft Kat & Co bewezen over een goede consistentie te beschikken en lekkere soulblues van een goede kwaliteit te kunnen blijven maken en met Kat & Co. heeft de Londense muziek scene een sterke troef in handen. Hun Urban Blues is vernieuwend en verdient de aandacht van iedere muzikliefhebber die houdt van blues met net dat 'beetje meer'.

<https://www.youtube.com/watch?v=Ks0Fvt3aQz8>

Eric Schuurmans (bew. Dr.Groove)

"Kathleen Pearson has one of the most genuine and powerful voices in Blues in London today, with her strong solid band they are tour de force of Blues!..."

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 4
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235

Fax. 076-5200201

info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

VOOR AL UW BLUES & ROOTS MUZIEK!

Maandag 6 maart 2017, 20.30 uur in Café Bel-Air, Breda
"Shut Up & Listen" Blue Monday Session.

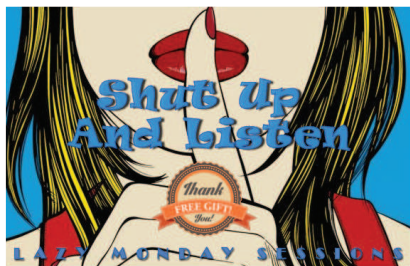
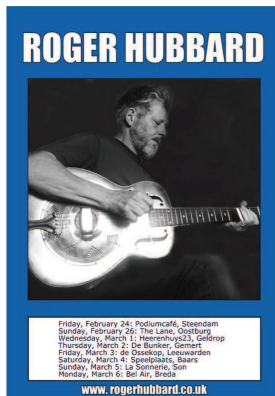
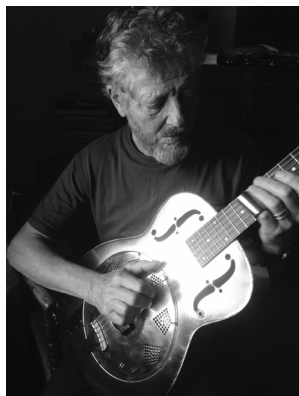
Roger Hubbard

Roger Hubbard is een Britse zanger, (slide-)gitarist en songwriter die als 20-jarige muzikant in 1970 zijn eerste album 'Brighton Belle Blues' opnam voor het beruchte Blue Goose platenlabel. Een indrukwekkend debuut van iemand die zich duidelijk op jonge leeftijd al de oude traditie van de countryblues eigen had gemaakt en er zijn eigen verhaal aan toe wist te voegen. Hubbard verwierf er direct bekendheid mee in de Britse blues scène. Een jaar later stond Roger in het voorprogramma van Muddy Waters en het was dezelfde legendarische bluesman die in een interview van Sounds Magazine vertelde: "Roger Hubbard is as good as any blues guitarist in the UK or USA".

Later bracht hij verschillende albums uit met akoestische folkblues en tourde rond de wereld waarmee hij een trouwe schare fans rond zich verzamelde.

Dat Roger Hubbard zich de buurman van Paul McCartney mag noemen is eerder een leuk weetje. Minder onbelangrijk is dat zijn song Home Lovin' Man in 2003 werd opgenomen door de Amerikaanse blues man Eric Bibb op diens album Natural Light.

Roger Hubbard is een fenomenale gitarist en mandolinespeler en een charismatische podiumverschijning. Tot zijn voornaamste inspiratiebronnen kunnen oa. Blind Willie McTell, Robert Johnson, Skip James en Bo Carter worden gerekend. Hubbard blaast het oude blueserfgoed nieuw leven in, een missie waarin hij volledig slaagt.

LIVE @ BEL AIR

ROCK HOME FOUNDATION

VERWACHT:

Maandag 27 maart 2017 in Café Bel-Air, Breda
“Shut Up & Listen” Blue Monday Session.

Spencer Bohren (USA)

Spencer Bohren is een meestergitarist van een zeldzaam soort. Hij laat het diepe zuiden van de USA doorklinken in zijn muziek, het geluid van de Mississippi, de bayous en swamps, met traditionele folk, blues, gospel en country. Zijn relaxte presentatie geeft je het gevoel van een aangename ontmoeting met een oude vriend. Een man ook die als geen ander weet wat doseren is: op Spencer's cd's of concerten hoor je geen overbodige noten, Bohren's benadering is van een subtiële, geniale eenvoud.

In 2015 hadden we Spencer al eens te gast in Breda, toen helaas met een nogal luidruchtig publiek, wat hem niet echt motiveerde. We geven hem nu graag de welverdiende herkansing met een écht luisterpubliek :
“Shut Up & Listen” dus!

GREENTERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

King King (feat. Alan Nimmo) Mezz Breda - 10 febr. 2017 aanvang 20:30 u € 17,-

Het is niet voor noppes geweest dat deze band zichzelf **King King** heeft genoemd. De aanstekelijke sound en liveshows waar je U tegen kunt zeggen, maken dat King King een van de meest geliefde bluesbands is uit het Britse blues- en festivalcircuit. De band maakt bluesrock, dat valt niet te ontkennen. Maar het is zeker wel de funky, poppy variant in plaats van de blues van de oude stempel. Strooiend met charisma, stijl, technische vaardigheid en passionele vocals wordt frontman Alan Nimmo, in Europa bekend van The Nimmo Brothers, meteen herkend. Door hem en zijn fellow bluestalenten ronkt de band als een geoliede machine.

De British Blues Awards van 2012 voor beste band en beste album heeft King King ook al in de pocket. In 2015 bracht de band hun album *Reaching For The Light* uit, met showstoppers als *You Stopped The Rain* en *Rush Hour*. Dit jaar kwam de live versie van dit album op de markt. <https://youtu.be/52alWswfyss>

Support act: Gitarist/zanger **Sean Webster** heeft een flinke reputatie binnen de Britse blues en rockscene. Hij laat zich in zijn gitaarspel duidelijk beïnvloeden door Albert Collins, Eric Clapton en Mark Knopfler, terwijl zijn zang doet denken aan Joe Cocker en Bryan Adams.

<https://www.youtube.com/watch?v=zBnF4ECesNA>

Tiny Legs Tim (Kleine zaal) 10 febr. 2017 aanvang 21:00 u. € 8,-

Cd release Tour "Melodium Rag"

De Belgische roots scene is niets zonder **Tiny Legs Tim**. Deze one-man bluesband verzorgt een frisse mix van fingerpicking, delta blues, shuffles, country folk en rag time en haalt zijn inspiratie uit akoestische duo's als Sonny Terry & Brownie McGhee. Zijn muziek is als een betoog, het is puur en doodeerlijk. Sfeerscheppend en schitterend op de juiste momenten. Na Tim's debuutalbum *Stepping Up* uit 2015, komt hij nu met zijn nieuwe plaat

Melodium Rag. Dit bijzondere album legt er nog een schepje bovenop. Het is namelijk opgenomen zonder ook maar een computer te gebruiken. Het resultaat: lekkere, vintage sound die zeker hedendaags helder is gebleven. <https://youtu.be/GChgogYxlOk>

BEHIND THE SCENES

Janis Joplin's Original Band: Big Brother & The Holding Company

Ergens in 2001. Mijn kantoor, ik was werkzaam bij een boekingskantoor en platenmaatschappij. Aan mijn bureau zit Rafael, werkzaam bij Bacardi Nederland (BN). Onderwerp van gesprek is de Jack Daniel's Rock Nights, een fenomeen in de USA, wat BN ook naar ons land wil halen. Bij het bedrijf waar ik werkte was de opdracht om de bands te regelen neergelegd. Drie rondjes van vijf shows elk. BN wilde echter concerten die niet alledaags zouden zijn en gratis entree. BN betaalde de band, de zaal moest zorgen voor geluid, licht en hospitality, wij al het regelwerk, BN de publiciteit. Twee acts waren al geregeld, we zaten te filosoferen over de derde. De twee die we al hadden waren Jan Akkerman, die toen zijn crossover-album met Ronald Molendijk, C.U., net uit had, en 16 Down, omdat Rafael daar fan van was. Het budget was erg laag. Jan deed het omdat hij graag ook een paar shows met Ronald wilde doen, 16 Down was gewoon blij met ineens 5 boekingen. Tijdens dit gesprek kwam er een email binnen van Tim Murphy, een Amerikaanse boeker, die bezig was met het regelen van een Europese tournee voor Big Brother and The Holding Company (BBHC). Ik had geen idee wie dat waren. Dus even snel lezen, Rafael zat wat op te schrijven.....: verhip, de originele band van Janis Joplin. Serious shit dus. Murphy zocht nog optredens in o.a. België, Duitsland en Nederland,

liefst een aantal achter elkaar. Inhoudelijk paste dat helemaal in het concept zoals BN dat voor ogen had.... alleen, dat budget he...maar goed. Niet geschoten is zeker mis dacht ik nog. Dus direct, tijdens het gesprek, Rafael was toch nog druk aan het schrijven, stuurde ik een mail terug: we bieden 5 shows in Nederland, concept snel uitgelegd, budget aangegeven. En verdomd: gelijk een mail terug: We Accept. Ik nog terug mailen of hij dat wel zeker wist en begrepen had dat het geboden bedrag voor 5 shows samen was. Ja hoor. En ze zorgden zelf voor vervoer en hotels. Ik viel zowat van mijn stoel. Rafael zag mijn verbazing en vroeg wat er loos was. Dus vertelde ik hem het idee om deze band te vragen, wat hij gelijk een wereldplan vond. Maar dat zouden wij nooit kunnen betalen....wel dus. Gelijk vastgelegd. Qua voorbereiding was het appeltje- eitje. Tim Murphy hoefde alleen maar de data, tijden en de locaties te weten, en dan kwam het goed.

Lees verder op blz. 11

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

Dr. Groove's Blues 'n Roots Kalender Januari 2017

01 febr.	Op zoek naar Johan, Roots in 't Groen,	Heerehuys 23.	Geldrop NL
02 febr.	Colin Blunstone Band,	Mezz	Breda NL
03 febr.	The Dynamite Blues Band,	D.J.S.	Dordrecht NL
03 febr.	Chatham County Line,	De Warande.	Turnhout B
04 febr.	Barrelhouse & Virgin Blues Rock Band,	Tapperij De Beurs.	Schijndel NL
04 febr.	Black Hammer Voodoo,	Het Wapen van Asten.	Asten NL
04 febr.	The Blues Giants, (Jimi Bott, Sugaray Rayford, Mike Zito e.a.),	De Warande	Turnhout B
05 febr.	Bee Blue,	café De Klomp.	Etten-Leur NL
05 febr.	Blues Goose,	cafe De Brave Hendrik.	Breda NL
05 febr.	The Antones,	cafe Kerkzicht.	Roosendaal NL
05 febr.	Chilly Willy,	't Vermaeck.	Rijen NL
05 febr.	Dee's Honeytones,	Het Wapen van Hank.	Hank NL
05 febr.	Steve Hill,	De Pul.	Uden NL
05 febr.	Tiny Legs Tim & Steven Troch en Tinkers, Drinkers, Dreamers,	La Sonnerie.	Eindhoven NL
05 febr.	Mojo Hand,	't Rozenknopje.	Eindhoven NL
06 febr.	Stephen Fearing & Dennis Elsworth,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
06 febr.	The Bobby James Family feat. Steve Kashala,	Arenberg schouwburg	Antwerpen B
09 febr.	RJ Mischo Band,	Muziek-o-Droom.	Hasselt B
10 febr.	King King feat. Alan Nimmo, Supp. act: Sean Webster,	Mezz	Breda NL
10 febr.	Tiny Legs Tim & Steven Troch,	Mezz (kleine zaal)	Breda NL
10 febr.	Chatham County Line,	café Wilhelmina.	Eindhoven NL
10 febr.	Thomas Toussaint Band,	D.J.S.	Dordrecht NL
10 febr.	Tom Robinson & Lee Forsyth-Griffiths,	De Roma.	Antwerpen B
11 febr.	Mr. Boogie Woogie,	Burgers & Beers Café.	Roosendaal NL
12 febr.	Matthew Skoller Band,	De Gouden Leeuw / Blues	Dongen NL
12 febr.	John Burki & The Dynaflo,	cafe Kerkzicht.	Roosendaal NL
12 febr.	Criplin' Snake,	Het Wapen van Hank.	Hank NL
13 febr.	Carter Sampson & Dan Martin,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
16 febr.	Daniel Meade & Lloyd Reid,	c.c. De Breughel.	Bree B
17 febr.	Luke Winslow King,	Rotown.	Rotterdam NL
17 febr.	Martyn Joseph,	Xinix.	Nieuwendijk NL
18 febr.	Hidden Agenda DeLuxe,	Heyhoef Backstage.	Tilburg NL
18 febr.	Luke Winslow King,	zaal 't Goed Voorbeeld.	Lier B
18 febr.	Hookrock Indoor.	Buurthuis Terlogt,	Diepenbeek B
	Wild Deuces, Stef Paglia, Doghouse Sam & His Magnatones		
19 febr.	Janssen & Heeren,	café De Klomp.	Etten-Leur NL
19 febr.	Jan de Bruijn Trio,	cafe De Kerel.	Zundert NL
19 febr.	J.P. Rena Band,	cafe Kerkzicht.	Roosendaal NL
19 febr.	Steven Troch, Blues Alive Revue,	zaal Thijssen.	Vliedren NL
19 febr.	JJ Sharp Band,	cafe Schafrath.	Nuenen NL
19 febr.	Sweet Mary Jane,	café Gij en Ik.	Gemert NL
19 febr.	Grant-Lee Phillips,	De Roma.	Antwerpen B
20 febr.	Daniel Meade & Lloyd Reid,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
22 febr.	Liz Wright,	De Roma.	Antwerpen B
23 febr.	Daniel Meade & Lloyd Reid,	Puur Wit Concerten/Witte Kerkje.	Terheijden NL
25 febr.	Jools Holland, Louise Marshall en Ruby Turner,	Muziekgebouw.	Eindhoven NL
26 febr.	Israel Nash,	c.p. Roepaen.	Ottersum NL
28 febr.	The Fat Tuesday Party,	De Gouden Leeuw.	Dongen NL

<https://www.facebook.com/gerdrgr groove.vanleent>

BEHIND THE SCENES

Vervolg

Janis Joplin's Original Band: Big Brother & The Holding Company

En inderdaad, het kwam goed. Bij het eerste optreden was ik ook nog verbaasd; allemaal oudere mannen en een lekker jong ding als zangeres, ene Kacee Clanton. Wel jammer was dat drummer Dave Getz ziek was en vervangen was door een of andere onbekende Zweed. Dat hadden we graag willen weten, maar goed. Al met al was het zeer succesvol, en tussen mij en de bandleden klikte het erg goed. Ik heb nog de was gedaan voor zangeres Kacee Clanton (die ik jaren nadien in een kleedkamer terug zag als zangeres in de band van Joe Cocker). Ik was one-of-the-guys. Daarna: life goes on. Via facebook contact met de helaas in 2015 overleden Sam Andrew, de gitarist. Per mail af en toe contact onderhouden met Tim Murphy, in 2015 ook laten weten dat ik weer serieus in business was. En toen kwam er ineens een mail, begin 2016, waaruit bleek dat Tim Murphy met pensioen was. Of ik zin had om de band voor Europa te gaan vertegenwoordigen.... Nou nou. Nou nou. Daar stond ik wel even van te kijken....Het bleek dat Peter zich nog goed kon herinneren dat het in 2002 allemaal soepeltjes ging en daar waren ze nu naar op zoek. Okee, dat wilde ik dus wel. Eerst maar eens uitzetten in Nederland dan. Na veel heen en weer gemail met Dave Getz en een aantal lokaties was het in oktober 2016 zover: de 11e stond ik op Schiphol, samen met Lain

Barbier, om 4 muzikanten af te halen die ik nog nooit had ontmoet, plus 1 die ik nog zou moeten kennen van 14 jaar geleden. Die ene is Peter Albin, bassist en oprichter van de band. Dan de andere vier: Dave Getz, drummer, sinds 1966 erbij; Tom Finch, gitarist, sinds een jaar of 20 deel uit makend van BBHC; Kate Russo, violiste/zangeres/toetseniste, met BBHC in Thailand geweest; Eileen Humphreys, ooit eerder een keer meegedaan, zangeres. En het klikt meteen. Op Schiphol verteld wie ik ben en hoe ik werk, en dat ik me onderdeel wil voelen van de band. Zij zijn niet beter dan ik, maar ik ook zeker niet dan zij. En dat beviel ze wel. Van Schiphol ging het naar het hotel. Later in Arnhem de hele week hetzelfde. Daar een paar uur rusten, om dan de hele meute op te halen, bij mij thuis te eten en nader kennis te maken. Dat werd een reuze gezellige avond. Ze vonden het geweldig om bij mensen thuis te eten en rustig te zitten in plaats van in een veel te duur restaurant, wat ze uiteindelijk zelf zouden betalen.

info@walvisverbouwingen.com

WalVis

VERBOUWINGEN
onderhoud & renovatie

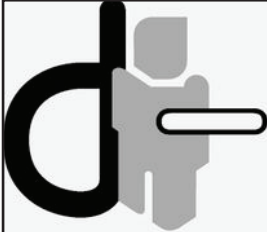
Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

Woensdag uitslapen, en dan naar het eerste optreden, de North Sea Jazz Club in Amsterdam. Een geweldige locatie! Fantastisch geluid (hulde aan Quint, de geluidsman van de NSJC!!!), lekker eten, alles dik voor elkaar. Gelijk waren we met zijn allen een team: de vijf bandleden, chauffeurs Lain en Frank, Lain tevens als backline-technicus, en ik. Iedereen was bereid om elkaar te helpen en iets voor de ander te doen. Frank liet ook zijn handen wapperen op het podium en liet zien over de nodige ervaring te beschikken (hij reed ooit de trailers van Normaal en de Los-Vast shows). Die saamhorigheid zag je terug op het podium. De chemie was er! Het was notabene het eerste optreden van de band in deze samenstelling, gerepeteerd met elkaar was er nooit. Een ieder had zichzelf thuis voorbereid en naar bleek, was dat zeer grondig gedaan. Wel jammer dat er veel te weinig publiek was. De volgende dag gingen we naar De Bosuil in Weert. Lain's eigen band More than Blues en de Amerikanen van Brother Hawk verzorgden daar het (dubbele) voorprogramma en we hadden een fijn aanbod van S.E.P. uit Weert om de show vast te leggen aangegrepen. Vijf camera's, regiewagen buiten, direct gemixed. Puur omdat we dit voor onszelf

wilden hebben. Ook daar weer een geweldige sfeer, lekker eten, enthousiast publiek. Achteraf bleken de optredens zo goed te zijn dat er wereldwijd een dvd van wordt uitgebracht, wat ik zelf ga doen, op mijn eigen labeltje O'Dike Records. Wel lekker; ik heb meebetaald, dus ook een evenredig deel van de rechten. En de opnames waren zo goedkoop, dat we al heel snel op break-even zullen zitten. Erg interessant dus! Van Brother Hawk kregen we weinig mee; ik zocht wel contact met ze, maar dat hielden ze nogal af. Dan niet. Daarentegen van More Than Blues wel! Frontman Lain Barbier is persoonlijk een fijne vriend, is leider van rockband Turbo waar ik het management voor doe. Hij is tevens backlineroadie voor BBHC. Ook objectief kan je niet anders oordelen dat dit een hele fijne band is, waar we nog veel van zullen horen! Drummer Nico Groen, zeer ervaren (o.a. in Flavium) maken ze niet meer gek; Hammond-organiste Anita Duif haalt de meest fantastische stuwende geluiden uit haar orgel en bassist Mauricio Guerra Lopez doet wat een bassist moet doen: een lekker tapijt neerleggen. Ga kijken als ze in de buurt spelen!

d-media

webdevelopment and more

<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

Dan vrijdag, Het Paard in Den Haag. Een van de bekendste podia in Nederland. Een zeer gastvrije inhouse-crew, waar de ervaring vanaf spat. Relaxed wordt er opgebouwd en de soundchecks gedaan. Onze vrienden van More Than Blues zijn er ook weer. Tijdens de show blijkt waarom het belangrijk is dat muzikanten met respect worden behandeld en dat je ze een goed gevoel geeft. (Overigens was inmiddels, in Weert, mijn vrouw Ada ook omarmd door het team en door Dave direct gebombardeerd tot hoofd merchandising. Dat heeft ze goed gedaan, want na het laatste optreden was praktisch alles uitverkocht; alleen nog een paar t-shirts in incurante maten/kleuren waren er over...) Het Paard wordt plat gespeeld. En dat vinden niet alleen wij; ook de aanwezige recensenten vonden dat. Dave Getz noemde dit optreden zelfs een van de beste optredens van BBHC ooit.... Zaterdag, een vrije dag. Ik had aangeboden om naar Oosterbeek te gaan om het Airborne museum te bezoeken. Van de partij waren Dave, Eileen en Peter. Allereerst een bezoek gebracht aan het oorlogskerkhof, zodat je weet waar het museum over gaat. Een zeer indrukwekkende dag, met aan het eind van de middag een fotosessie met de hele band. Mijn

achterbuurman Guido Teuben heeft een VW Panorama T1, de klassieke Volkswagenbus, met dubbele voorruit.

Fotograaf Boudewijn Lahaye wist een mooie locatie in Arnhem. Ook daar was iedereen goed over te spreken. Uiteindelijk is er de nieuwe officiële bandfoto uit voortgekomen!

Afgesloten werd deze dag met pannenkoeken bakken in Huize Odijk, overgoten met het nodige bier....

Zondag dan, de laatste dag. Optreden in Arnhem, Luxor Live, met ook de gelegenheid om overdag nog wat leuks te doen. Gekozen was er voor de dierentuin, iets wat Eileen zeker niet wilde missen zei ze vooraf. Maar opstaan is niet haar sterkste kant... Dave en Kate wilden sowieso niet mee. Dus daar ging ik met Pete en Tom, plus vriend John, die ook in Amsterdam en Den Haag van de partij was. Valt verder weinig over te zeggen; dat Arnhem een geweldige dierentuin heeft is wel bekend.

Dan het optreden in Luxor Live: het lijkt routine: fijne inhouse crew, goed geluid, lekker eten en weer de zaal plat gespeeld. Andere vrienden in het voorprogramma: Stranger In Town; Arnhemse band. Vermeldenswaard is het gastoptreden van local hero Floor Kraayvanger. Wat een strot!

Mailen naar: info@qprintbreda.nl

Bellen naar: 076-8882555

Quality / Print / Design

Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

Twee nummers deed ze mee. De andere morgen ging Peter al vroeg naar Schiphol, die wilde naar huis. Dave, Tom, Kate en Eileen hebben nog een paar dagen in Amsterdam rondgehangen.

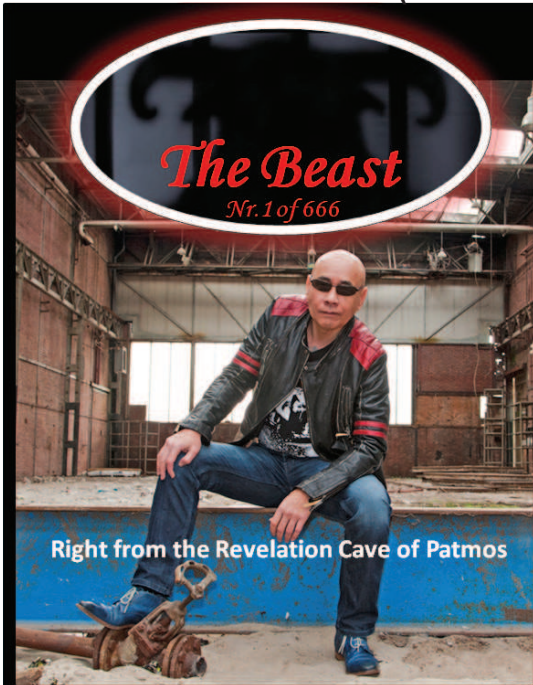
En dan nu????

Terugkijkend op een fijne week: er zijn geen schokkende dingen gebeurd, alles ging goed. Kate Russo weet nu dat coffeeshops echt bestaan. Eileen voorgoed bij de band, wel afwisselend met Darby Gould. En ik? Vrienden

voor het leven erbij. Nu bezig met een locatie in Moskou Voor hen... Nederland? Kijken wat de toekomst brengt. Je weet het maar nooit.....

(ADVERTENTIE)

Web: www.thebeast.zone

First Blues Album: Route 66.6

On Soundcloud:
<https://soundcloud.com/thebeast16>

The Beast
Route 66.6 Album • 2016

- 1 Gipsy Woman, The Beast, DEMO, B
- 2 Hot Summer Nights`, DEMO, The B
- 3 Lord Help Me, DEMO, The Beast, Ba
- 4 Lazy Days, The Beast, For Michelle

Size does matter.

Suggestieve titel? Eh nee, 't gaat deze keer niet over jullie beste vriend, heren. Ik ga het hebben over de lengte van vrouwen. Wat me opvalt is dat als je als vrouw wat aan de kleine kant bent, je dan alles voor elkaar krijgt. Ze wappert twee keer met haar wimpers en alle mannen vliegen voor haar. Zet ze haar stem dan ook nog een half octaafje hoger, dan zul je zien dat de heren met elkaar op de vuist gaan om zelfs maar haar vuilnisbak buiten te mogen zetten. Als ze langs de kant van de weg staat met een leuke band ontstaan er files. De heren gaan om beurten elkaar aanwijzingen geven hoe die krik nou precies 't beste onder dat schattige autootje geplaatst kan worden. En zij lacht wat, kijkt naar de strijdlustige oermannen en zwaait nog een keer met prachtig gemanicuurde kushandjes als ze met de gerepareerde band weer verder rijdt. Zonder telefoonnummers te hebben uitgedeeld natuurlijk. Nee, dan zal je maar een vrouw zijn van boven de 1.70 m. Want mannen hebben instinctief een drempel dat een vrouw met deze lengte alles prima zelf kan. Sta jij een keer met pech dan krijg je dit: "Ach mevrouw, zet u het trekoog er even in dan kom ik u zo wegslepen". Eh, trekoog, pardon wat is dat. Maar de automonteur is al naar dat schattige mini mevrouwtje en helpt haar met alle egards zodat

zij zo snel mogelijk haar weg kan vervolgen. Ondertussen zit jij met je 1.75 meter het instructieboekje door te spitten, op zoek waar de designers van jouw Franse voiture dat verhipte trekoog hebben verstopt. Maar het lukt, na drie kwartier zit het trekoog op de plaats waar hij dienst kan doen om de auto weg te slepen. "Joehoe meneer de automonteur, het is gelukt hoor!" roep je vol trots. Je verwacht een complimentje van de man in besmeurde overall, maar die geeft de voorkeur aan een plastic bekertje met vieze koffie en een shaggie. Niet zo vreemd dat hij niet toeschietelijk is, in die drie kwartier ben je ondertussen zo verregend dat de mascara via je kin je nek indruipt en je onder de modder en smeer zit. En t kost je ook nog eens 3 nagels en je goede humeur. Daarbij pikken die Madurodames ook nog eens de grootste mannen in, zodat voor de grotere vrouwen de spoeling dunner wordt. Beste heren, wij vrouwen van boven de 1.70 meter zijn net zoveel vrouw, zo niet méér, dan die inimini's. Als we een probleem zelf kunnen oplossen dan doen we dat. En we vragen jullie om hulp als we het even niet weten. Om een klein pinkje valt blijkbaar meer te winden. En wij langere dames moeten meer bij de pinken zijn. Ik weet nu wél waar het trekoog zit. Maar nu eerst even bellen voor een manicure.

CD EN DVD NIEUWTJES

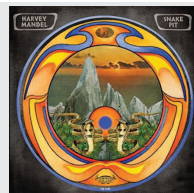
Black Top- Cherry Picking (16 dec.)

Geschreven in de kelder van een oude villa in de buurt van het Oost-Duitse Dresden, hoor je het ruige karakter van de omgeving op het album terug. Hoewel tegenwoordig veel bluesrock bands gebruik maken van het jaren '60-geluid, onderscheidt Black Top zich hierin. Het trio grijpt juist terug naar de blues rock sound uit de jaren '70 en '80, combineert het geluid van AC/DC en ZZ Top en schuwt op 'Cherry Picking' niet het gebruik van de jaren '80 synthesizers zoals bijvoorbeeld op de ZZ-Top klassieker 'Eliminator'.

Harvey 'The Snake' Mandel - Snake Pit (6 jan.)

At age 71, Harvey recently released his first widely distributed album in two decades, and it's a triumphant return by one of the rock era's very influential guitarists. Mandel gained international attention touring and recording with Canned Heat, appearing with the band at Woodstock. Mandel struggled with nasal cancer for some time, a condition that has required more than a dozen surgeries. Now, cancer-free but still in need of a few reconstructive operations, Mandel isn't quite ready to return to the stage, but he's raring to hit the road.

Big Daddy Wilson – Neckbone Stew (27 jan)

Take a Cadillac ride through the Southern States and you'll hear a thousand flavours of music on the breeze. Listen to Neckbone Stew and you'll hear them expertly stirred into one record. "It's a mixture of all the spices and good stuff you'll find in most Southern kitchens," says the award-winning US bluesman Big Daddy Wilson. "To make a good stew, you need a little bit of everything, A beautiful mélange of blues, spiritual, roots, soul and reggae.

Thorbjørn Risager – Change My Game (27 jan.)

For the fans who had followed the Copenhagen band since their formation in 2003, His previous album felt like a career-best release. But we were wrong. With **Change My Game**, Thorbjørn has raised the stakes once again. Here's an album that breaks new creative ground, explores fresh musical directions and delivers a bold batch of songs that are at once catchy and immediate, but rich with deeper meaning.

Robert Randolph & The Family Band – Got Soul (17 febr.)

Pedal-steel virtuoso Robert Randolph returns with his new album, which reaffirms that he and his Family Band have truly evolved into one of the most exciting and innovative outfits in contemporary music. Got Soul takes stock of Randolph's past as a church musician as it pushes the band forward into new places. There is no shortage of originality on the album with songs that run the gamut from gospel to deep, funky grooves to incendiary rock-and-soul jams.

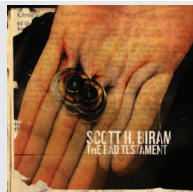
Eric Gales – Middle of the Road (24 febr.)

This is where Middle of the Road finds the rebirth of Eric Gales. A new album that has seen him more free than he's ever been and on the biographic songs you take this journey with him. Along the way he brings in not only a host of guest and collaborators, but also those closest to him: Lauryn Hill, Gary Clark Jr, Eugene Gales, LaDonna Gales, Lance Lopez, Raphael Saadiq and Christone 'Kingfish' Ingram

Scott H. Biram – Bad Testament (24 febr.)

With heart of a genuine Texas bluesman, the head (banging) of Zappa and lemming disciple and boots resting in the dust outside of town at sunrise, Scott H. Biram journeys through the harrowing human condition like no one else. It's a record of hard grinding lost love and deep, dark Americana with songwriting on the razor's edge of aggression and deftness, thoroughly contemporary but steeped in the backwaters, back porches, and back alleys of our collective musical heritage.

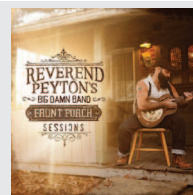
Wille & The Bandits – Steal (24 febr.)

Op basis van drie eigen beheer albums en meer dan 200 shows per jaar heeft Wille & The Bandits een reputatie opgebouwd als één van de beste live acts uit de UK. Hun nieuwste album is volledig analoog en live in de studio opgenomen zonder ook maar enige digitale bewerking. De live energie komt krachtig naar voren zonder dat daarbij de dynamiek uit het oog wordt verloren. Het trio krijgt daar bij hulp van Deep Purple -toetsenist Don Airey op drie tracks.

Reverend Peyton's Big Damn Band - The Front Porch Sessions (10 maart)

The passionate inspiration has made Reverend Peyton's Big Damn Band America's foremost country blues outfit and fuels the Rev's new release. Peyton's dazzling guitar mastery is equaled here by his knack for vivid, emotionally impactful songwriting, and his originals are matched in their authenticity by the deeply felt vintage blues tunes that he covers.

Ruthie Foster - Joy Comes Back (24 maart)

Foster transforms sorrow into a career-defining Soul/Blues/Gospel/Rock opus. In the warm confines of producer Daniel Barrett's studio, she found a comfort level she'd never before experienced while recording. It gave her the strength to pour the heartache of her family's fracture and the cautious hope of new love into 10 incredible tracks and she makes each one hers. (songs by Chris Stapleton, Mississippi John Hurt, Stevie Wonder and even Black Sabbath...)

Quinn Sullivan – Midnight Highway (24 maart)

The show at the G Spot, Los Angeles in 2010, turned out to be the last time David "Honeyboy" Edwards was filmed and recorded, and is now available to be seen and heard. Even at 95 years old, Honeyboy was still singing and playing like a man of less than half that age! CD/DVD combo documenting that historic appearance.

ARTIESTEN & ORGANISATIE BUREAU

GENUINE MUSIC AGENCY

John Zwetsloot

Postbus 1577
4700 BN Roosendaal
T 0165 - 55 31 15
E info@genuinemusic.nl

www.genuinemusic.nl

Full color en zwart wit

**Digitaal printen en kopiëren
van klein tot groot formaat**

Complete afwerking

**Snel, veelzijdig
en scherp geprijsd!**

DPS Copy Net Breda BV

van Coothplein 40-42 | 4811 NG Breda

T 076-5149706 | T DTP afd. 0765204857

E dps@copynetbreda.nl | www.copynetbreda.nl

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeken:

srbb@ziggo.nl

T + 31(0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden
info.srbb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Ton Odijk, Ger van Leent, Ludo de Groote, John van der Linden, Judith Cosman
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio
Druk: Q-Print Breda

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®